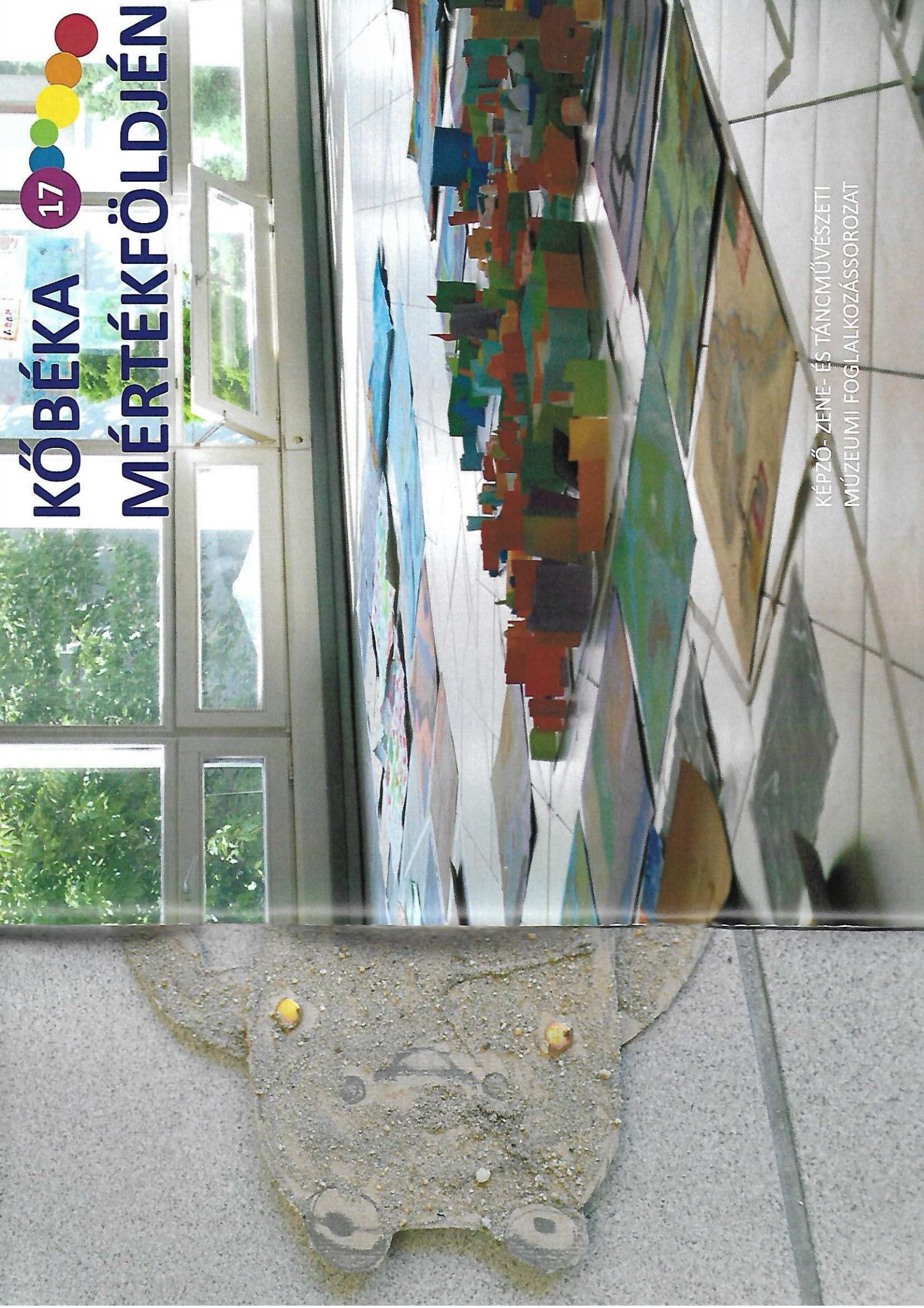

KÖBÉKA 17

MÉRTÉKFÖLDJÉN

KÉPZŐ- ZENE- ÉS TÁNCMŰVÉSZETI
MŰZEUMI FOGLALKOZÁSSOROZAT

Sötét helyen szárnyal a gondolat. Mi magunk is repülünk, ki tudja merre, de alattunk fények villannak, hangok, illatok vonzanak. Furcsa, négyzetes, sarkos, sík vidékre ereszkedünk. Miközben felkapcsolódnak az ablaktalan terem lámpái, - bocsánat, járművünk világtáskái -, „kitekintünk képeinken”. Olyan, mintha műholdfotókat, vagy térképeket látnánk utakról, hegyekről, folyókról, mezőkről, szántóföldekről, esti fényben úszó városokról.

Járművünk számítógépes vezérlése kinyomtat egy Google térképet, amelynek jeleit színezéssel próbáljuk értelmezni.

Annyira jól ismerjük már ezeket az ábrákat, hogy segítségükkel nem gond a síkban tájékozódunk!

Ismerősek a tereptárgyak is.

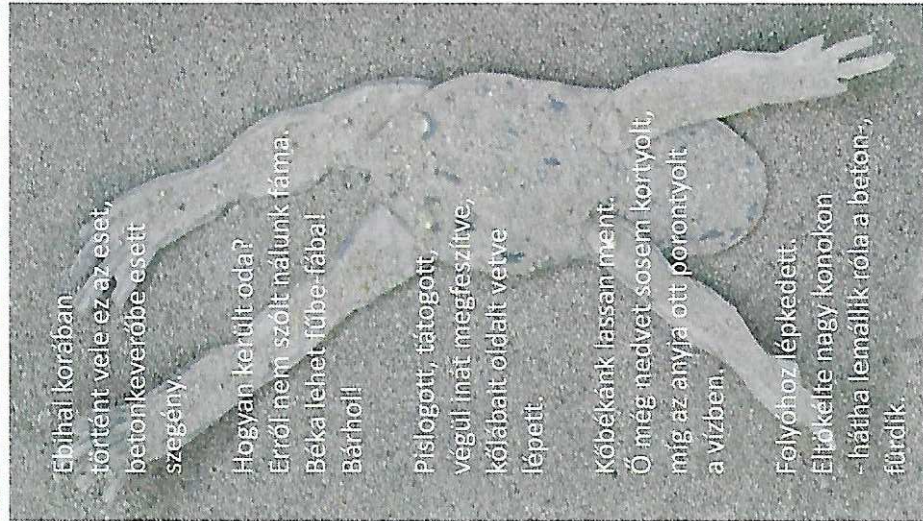
Akadtt közöttünk, aki egyből hazatalált. (No, hallod, ha még a település név is látható.)

Ablakról-ablakra, azaz képről-képre

Történetünk egy képzőművészeti kiállításon kezdődik, és a fantáziánkban végződik...

A Miskolci Galéria termei adtak helyet 2013 nyarán a lengyel Grafikai Triennálé anyagának. Száz alkotó, száz grafikája egy dologban teljesen megegyezett: mérete mindegyiknek egységesen 100 centiméter x 100 centiméter volt. A kiállítótermek falán egymás mellett sorban lógva, egyforma nagyságuk folyamatos ritmusával szinte csíkot húztak a falakon. Úgy tűnt, mintha áthaluk más és más helyekre, világokba tekinthetnénk be. Mintha valamilyen járműben utaznánk, amelynek mindig más mutató ablakain keresztül akár ki is választhatjuk, hol álljunk meg kicsit. Mindent megtalálhattunk bennük, a képzetet és a valóságot, a síkot és a teret, a jót és a rosszat... mindent, amire vágytunk. Bizonyították ezt a gyermekek, akik megtalálták köztük az izzó galagonyabokrot, a kőbékát, Ung királyt, a mérőút... és egész Mértékföldjét, történetünk színhelyét.

Ébihal korában,
történt vele ez az eset,
betonkeverőbe esett
szegény.

Hogyan került oda?
Erről nem szolt nálunk fáma.
Béka lehet fűbe-fába!
Bárhoi!

Pislogott, tátogott,
végül inát megfeszítve,
kölábat oídalt vetve
lépett.

Kőbékánk lassan ment.
Ő még nedvet sosem kortyolt,
míg az anyja ott porontyolt
a vízben.

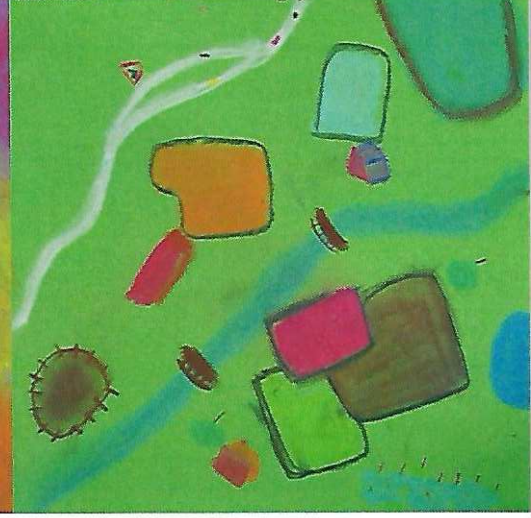
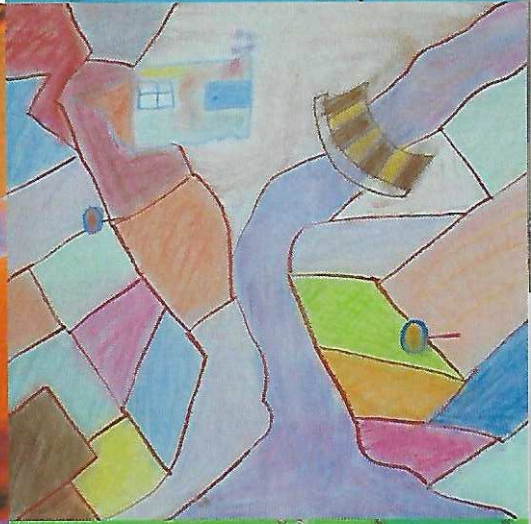
Folyóhoz lépkedett.
Előkéfte nagy konokon
- hátba lemállik róla a beton-,
fűdlik.

- mintha a térkép nagytójának
skáláját húzogatnánk le és föl -
tapasztaljuk, hogyan változnak a
részletek, hogyan közeledünk a
föld felé és hogyan távolodunk
attól.

Közben bejárjuk az országút-
építés, a hét árok vidékét, le
egészen a legmeghittebb térig.
Kiderül Mértékföldjéről, hogy
teljesen sík. Papírmérőszalaggal
lemérjük szélét és hosszát, ám
mélységével sajnos nem
boldogulunk.

El tudod képzelni, milyen lehet
egy teljesen lapos és szögletes,
képzletbeli világ?

Hajtsunk négyzetesre színes
kartonlapokat és pasztelkrétával
rajzoljunk, tervezzünk meg egy
ilyen világot, mintha felülről
látnánk! Használjunk jeleket,
értelmező színeket, akár írásokat
is rajtuk! Közben hallgassunk
zenét: színeket, ritmusokat,
dallamokat, effektusokat csellón.

Ki járt már a magasban? A madaraknak és más repülni tudó lényeknek lehetnek tapasztalatai e téren, de mi, emberek csupán a földi létet érzékeljük

hétköznapjainkban. Fantáziánk segítségével viszont elképzelhetjük a levegő-ég hangjait. Az első, amit hallhatunk, a nagy **CSEND**.

Próbáljuk ki, képesek vagyunk-e 1 percre dermesztő csendben lenni! (Eredmény: 12 másodperc... nem rossz!)

Ahogy közeledünk a föld felé, egyre több **ZAJ** jut el hozzánk, természetes és mesterségesen keltett hanghatásokat érzékelhetünk.

Keltsünk zörejeket kezünkkel, lábunkkal, egyéb eszközök segítségével nélkül! Ha magasan szállunk, ezeket halknak halljuk. Ha alacsonyabbra ereszkedünk, minden zaj hangosabb lesz. Suttogjunk, sikoltunk, változtassuk dinamikánkat a „földi irányítás” jelei szerint: ha magasra emelt kart látunk, halkítsunk, ha a kéz ereszkedni kezd, hangosítsunk!

Kis hangszereink segítségével különleges hangokat képezhetünk. Közben megtanuljuk, hogyan kell őket használni.

Nem csak fülünk, egyéb érzékszerveink is működésbe lépnek, ahogy közeledünk a föld felé. Látásunk és hallásunk után bekapcsolódik környezetünk észlelésébe a szaglásunk is. Kellemes és kellemetlen illatok és szagok törnek felénk megállíthatatlanul. A tavaszi szél felénk fújja a virágok, az ibolya illatát.

Kodály-Weöres: Mély erdőn...

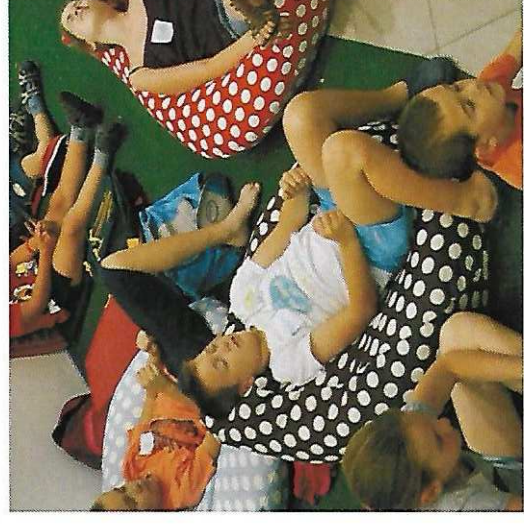
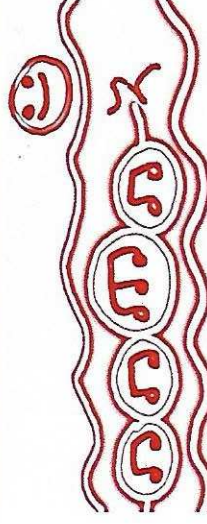
Zenehallgatás élőben. Ha csendet hallunk dalunkban, fogjuk be az orrunkat! Használjuk a teret! A csendekben némán mozduljunk, mindenki tetszés szerint!

Sebő-Weöres: Sej, haj, folyóba

Zenehallgatás lemezzel. Vajon tudjuk-e követni mozdulatainkkal az aszimmetrikus ritmusú dal csendjeit?

Weöres Sándor: A kőbéka

Sebő Ferenc előadásában

akkor éltük meg, amikor „Kitépték az éjfél szőrét,
Lenyúzták a hajnal bőrét.”)

*A lassan járó kőbékát mozgatható végtagokkal,
keménykartonból kivágva, jancsiszeggel összeállítva
készítjük el, s hogy igazán lassú és kőhatású legyen,
alaposan beragasztózzuk és megszorjuk folyami
homokkal, ami csak úgy véletlenül minden tisztességes
múzeumban akad...*

**Sebő-Weöres: Kis versek a szélről - zenehallgatás
lemezről. Ritmuskíséret vödrökön és óriás-flakonokon
bambuszverővel.**

Vegyünk egy jó mély lélegzetet! Fújjuk ki a levegőt úgy,
hogy csücsörítjük a szánkat... most meg úgy, hogy lazán
megnyitott ajkaink közül kiengedjük azt...
Kóstoljuk meg a kezünkkel. Milyen a csücsörített
légvonatot? - hát hideg.

Béka, aki kőből van és mégis jár ?
Hogyan tudjuk ezt mi eljátszani?

Próbálkozzunk: hogyan alakíthatja hangunk
mozdulatainkat, mozgólataink hogyan hatnak a
hangunkra, szavainkra.

A hanglejtés, a tempó váltások, a hangszín váltások
taglejtéseket, mozgólati tempóváltásokat, mozgólati
színskálát csalogatnak elő testünkéből, a test mozgólatai
pedig visszahatnak a hang és a szó erejére, tempójára,
színére és árnyalataira.

*A talajon kúszva mászva, követjük és alakítjuk a vers
hangulatát, hiszen történéis igazán nincs is ; csupán
annyi, hogy : A KŐBÉKA LASSAN MENT... és a vers
máris hallhatóvá és láthatóvá vált. A HANG és a CSEND;
a MOZDULAT és a MOZDULATLANSÁG váltakozásai
adják az élet ritmusát...*

Ezzel az étlettelennék tűnő kőbékát élővé varázsoljuk,
és nem csak a képzeletünkben, hanem a látható,
hallható valóságban is. (A „legborzalmasabb” perceket

És milyen a laza elengedés? - Az meg meleg. Lélegzetünkkel tudunk hűteni és fűteni akkor hát tudunk szelet is játszani!

Fogjunk egy pár lenge selymet, mely eltakar bennünket és mögötte fújjuk a levegőt csücsörítve: legyen a kendő, mintha ébredező szellőcske próbálgatná az erejét.

Rázzuk a fátylat, tekerjük a fejünk fölött, testünk előtt és mögött.

Leguggolunk és felugrunk a selyem követ és megelőz minket, mintha már öndáll életet élne, mintha már a szél fújna tekeregve, kavargva, morogva... úgy ahogy azt a vers és a zene mondja.

Elmozdulunk a helyünkéről, továbbsodor a szél, mely egyre erősödik, belök a térbe... és mire „Széles világba, Fut a szél magádba, Nyakában a lába, Sosem érsz nyomába.”... már mi is repülünk, perdülünk, szökkenünk és ugrunk véges végig a terem hosszában,

széltében mindenfelé amerre a szél fúj.

Így a vers megint hallhatóvá és láthatóvá vált : a vödörök, a bambuszverők, az óriásflakonok és a kendők segítségével, a gyerekek önfeledt játékaival.

Az ibolyavirág-dallal játszunk: közös énekésünk feltétele a közös TEMPÓ, ami kialakulhat akár automatikusan is, ha kellően figyelünk egymásra. Az indítás, tempótartás, dinamikai változatosságok, érzelmek közvetítése viszont a karmester feladata.

Legyünk kis karmesterek! A kínai evőpálcika fantasztikusan alkalmas a vezénylésre!

Mértékföldjén a hangok mértékegsége a MÉRŐÜTÉS, melybe számtalan RITMUS fer. A mi dalunkban ebből három fajtát találunk, s nyomban bepakoljuk őket saját jeleinkkel egy varázsnégyszetbe.

Most jön a játék legérdekesebb része! A varázsnégyszet

bárhogyan olvasható, jobbról balra, alulról fölfelé,

csigavonalban, lóugrásban. Minden lehetőséget kipróbálunk!

Por lepte el szemét.

Ó, ha olyan fürge volna,
a széllel együtt dalolna
büszkén!

Irigykedve nézte,

körülötte miként táncol,
fűszál-erdőt hogyan ránc
a szél,

A kőbeka némán ment.

Szélviharos nyomorban
sajgón lüktetett agyában
a remény.

Ám a szél elfutott.

Nádásában folyópartnak
ártó békaboszik laktak
egyszer,

némely pletyka szerint.

Kőbékának sajgott háta,
hogy elindult, már megbánta
nagyon.

1. What is the purpose of the study?
 2. What are the research questions?
 3. What are the hypotheses?
 4. What are the variables?
 5. What are the methods?
 6. What are the results?
 7. What are the conclusions?
 8. What are the implications?
 9. What are the limitations?
 10. What are the future directions?

Kék folyóvízhez ért.
Meg kell hagyni, csoda vártál!
Lepke, fűszál együtt járt a táncot.

Muzsika hallatszott.
Békákat elcsábított a vígságos, csalfa nő hangla.

Gondolta, megnézi,
ki az, aki a gőz alól
ily szenvedélyesen dalol,
s szépen?

Rámertd a vízre.
Először csak magát látta,
aztán fejét belemártva
lesett.

Nagy, zöld követ látott,
tetején a király béká
áriázott, feje cékla
színű.

Énekelt és intett.
Azon nyomban három fiurmány,
torzonborz békaboszorkány
indult

a Kőbéka felé.
Egy sikított, egy rikoltott,
a harmadik, ki rárontott,
bömbölt.

A kőbéka megijedt.
Nem tudta, hogy jót akarnak,
bizony, őket rút varangynak
látta.

Weöres: Békák

A három békaboszi megszólal.
Egyik hangja magasan sipító, a
másiké közepesen rikoltó, a
harmadik ordít, mint egy medve.
Új versünk remek lehetőség a
boszihangok kipróbálására: a
HANGMAGASSÁGOK és
HANGSZÍNEK érzékeltetésére!

Hogyan szólal meg egy vonós hangszer?

Kulcsszavak: *húr, vonó, pengetés, rezgés, híd, fedőlap,
levegőoszlop, hangdoboz, f-nyílás és kész.*

(„Értitek?” „IGEN!”)

A cselló remek kíséretet adhat akár pengetve, akár vonóval a
békakirály dalának.

Sebő-Weöres: A béka király - zenehallgatás élőben.

Orest Helytovyich: Trees című alkotását alaposan szemügyre
véve lelátunk a víz alatti birodalomba. Az egymásra applikált

részletek vastagsága finom
térbeliséget biztosít egy még
ugyan mindig lapos, de már
mélységeket is imitáló
rétegződésnek.

A békakirály birodalmát is
így próbáljuk megjeleníteni.
A gyerekek kiscsoportokban,

közös rajzot készítve dolgoznak. Megbeszéljük, mi van a
tó alatt elől, közepén és hátul, majd áttetsző lapokra
mindenki különböző réteget rajzol. A pauszlapok igazán
akkor érik el hatásukat, amikor az egyes csoportok
rajzait egymás fölé illesztve az ablaküvegre ragasztjuk.
A rétegződések a szorosabb összesimulásoknál
élesebben vetülnek egymásra, az egymástól kisebb
távolságra álló részeknél homályosabban, a vízréteg
hullámzását és fátyolos sejtelmességét visszaadva
keltik életre a békakirály vízi birodalmát.

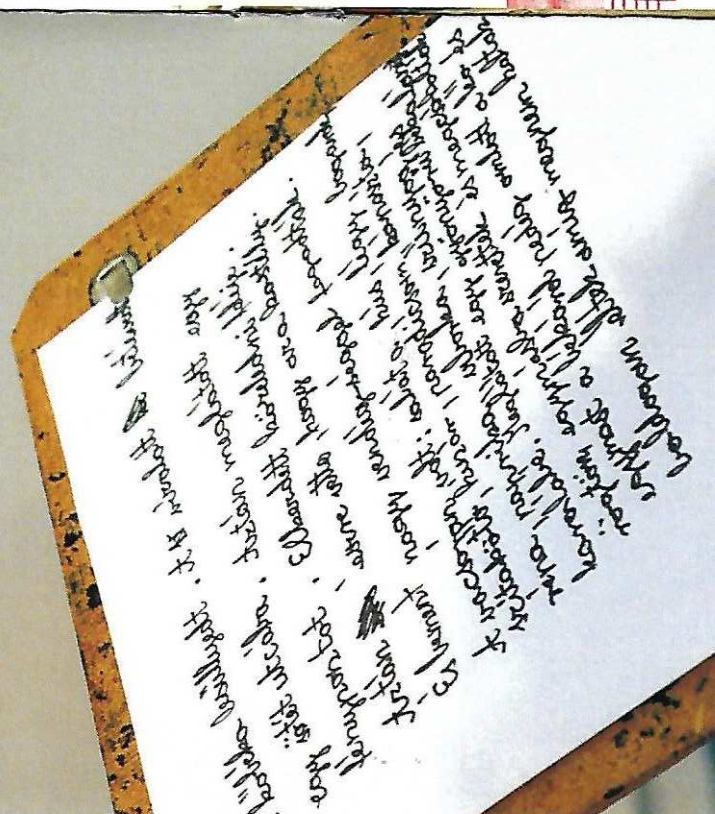
Vajon miben hasonlít a csellóra egy ütőgardon?

Kulcsszavak: húr, bot, csipés, ütés, nyakba akasztó pánt, főként ritmus ... a többi nagyjából ugyanaz, mint a cselló esetében.

Sebő-Weöres: Bandukoló Zenehallgatás előben „cselló-gardon” kísérettel. Közben képnézegetés. Az ütőgardon ritmusát könnyedén utánozhatjuk: a csapott hangokat két bambuszbot összeütésével, a tépetteket műanyag flakon ütésével. (Előtte kézzel-lábbal gyakorolunk, hogy ne legyen baleset.)

Vajon hogyan folytatódik a mese? Itt van elrejtve a falakon.

Az előző, kiscsoportos formában keressük azokat az alkotásokat, melyek a történet további alakulását rejtik. Az elkészült mese-befejezéseket, az azokat illető képek előtt olvassuk el egymásnak.

„Csak a hangunk rémíti!
Nem félj tőlünk, add a kezed!
Különben mederbe vered
fejed.

Minden kő elsüllyed,
te is, így járnál nélküünk,
folyóparton azért ülünk,
vártunk.”

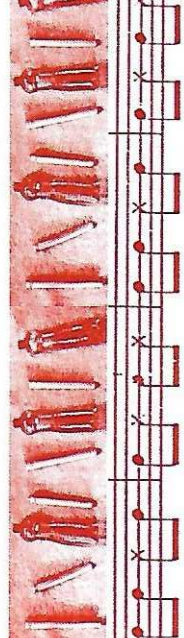
„El innen, de gyorsan!
Maradjak inkább kőbékák!
Legyek mindig lassú, lomha
állat!”

„Ahogyan akarod!”
A boszorkák csodálkozva
smaragd zöld víz ingujjába
bújtak.

„Keresek más vizet!”
Kőpufogó béka-járat
ott hagyta a békavárat
rögtön.

Fényes idő járta.
Ki a vándorlását látta,
tudta, ez nem béka-vágta
a sásban.

A kőbéka elfáradt.
Csöndes volt a fűzfa-berek,
nem nyikorogtak szekerek
sehol.

Nem jutott messzire.
Kőlábat már nem rakta,
kőszemeit lerángatta
az álom.

Tündér ébresztette.

„Mért vagy morcos béka bácsi?
Szabad neked fuvolázni
egy dalt?

Ó, jaj, hogy sajnálalak!
Hajnali köd rád csapódott,
olyan vagy, mint egy halódott
béka.

Kőből vagy, azt látom.
Várjál, addok szárnyat néked
ez lesz majd a legszebb éked
ott fent.

Legalább kacagok!

Ki látott már kőből békát
regülni a nádason át?
Mókás!

Szomorú vagy, látom.
De csak úgy lehetsz barátnom,
hogyha szépen ugrálsz három
lábom!

Jól van, hát segíték.

Tudom, mi a te nagy titkod!
A szívvedet ki kell nyitnod,
bátran!

Elmondom, mit tegyél!

Orrod fogd be, szét ne robbanj!
Ez kell, hogy a vízbe csobbanj!
gyorsan.

éneklek a dallamát. Kiválsalom ugyan a ritmust, de teljesen nem tudom eltüntetni! Viszont a dal egyértelműen előbukkan emlékezetünkéből... A DALLAMOK hangjait sorba rendezgetjük magasságuk szerint, egy HANGSORT kapunk.

Bizony, szolmizálunk egy kicsit! Az öt fajta hangot kezeinkkel elhelyezzük magunk előtt a térben. Majd párban egymáson mutogatjuk őket. (Pl: áll, száj, orr, szem, homlok) Jó móka!

Vízzel poharakat hangolunk, keressük a dó-pentachordot. Még szabályszerű összefüggést is találunk a megszólaló hangok magassága és a poharakba öntött víz mennyisége között. De a bambusz poharak mérete, faragása nem segít bennünket a hasonló szabály alkotásában, hangmagasság szerinti rendezgetésükben. Az ő esetükben csak a fülünkre hagyatkozhatunk...

Alaposan tanulmányozzuk Roman Opalinski: Stormy Weather című alkotását, amely

fogalmazásmódjában olyan, mintha egyszerre lenne benne egy egész történet sok-sok eseménye megfestve.

Hasonlóan készítjük el mi is - természetesen négyzetes lapra - mesénk legutolsó történéseinek illusztrációját. Megpróbáljuk az eseményeket egy képhe sűríteni, de kerüljük a mozaikszerű képregény-módszert. Helyette, egy olyan dinamikus történésszerű képet komponálunk, amelyben együtt találhatók a különböző idősíkok.

Az ember által alkotott zenéknek tehát van dinamikája, tempója, ritmusa. Vajon képesek vagyunk ezek nélkül dallamot alkotni? Próbáljuk ki!

Felismerjük-e a „Láttál-e már valaha” kezdetű népdalt a ritmusáról? Ha nem, akkor egyforma hosszúságú hangokkal

Ferenc által megzenésített formája maga a körtánc.
A mi kis táncunkban a súlyos és súlytalan lépéseket
alkalmazzuk: a testsúlyáthelyezések ringató hinta-
palintája remekül illik a vers hangulatához. A kör
szűkítésének és tágításának ritmizálása megerősíti az
együtt táncolás élményét, és szinte érezzük a kis tündér
jelenlétét. Közben pedig észrevétlenül megtanulhatjuk
a vers szövegét is.

Sebő-Weöres: Bóbita (A tündér)

A tündér dallamának első sora is öt fajta magasságú
hangból épül fel, de az alaphangja más, mint az előző
dalé. Ezt érezzük a hangulatán. („Biztosan lá-
pentachord...”)

Dó- és lá-pentachordot keresünk ezen a különös csigán!
És meg is találjuk!!!

KÖRTÁNC

Kézen fogva, összekapaskodva, táncban, zenében
kifejezett közös öröm.

A kör a legrégebbi és leginkább időtálló formája az együtt
táncolásnak. Végigkíséri az embert a barlangtól a mai
napig, a kisgyermek önfeledt gyermekjátékaitól a
felöltött táncáig.

A kör az egység megtapasztalását, az együtt mozgás, az
együtt létezés örömeinek átélését hozhatja vissza az
elidegenedés irányába „fejlődő” emberiség számára.

Weöres Sándor : A tündér (Bóbita) című versének Sebő

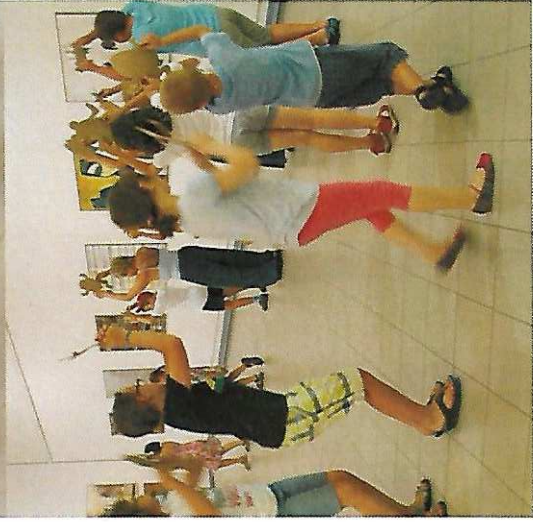
Ne félj, nem lesz baj!
Ott aztán majd segítenek
különös békaistenek
rajtad!”

„Legyen, ahogy mondd!”
A kőbéka remény telve,
orr-fogva lépett előre
a vízbe.

Kőteste remegve
imbolygott, mint a kocsonya,
kőből szabott galagonya-
bokor.

Aztán elsüllyedt.

Kis hangszereinken félelmetes zajokat keltünk a Galagonya vershez... - „Vajon a sok kép közül melyik lehet az, amelyikről a galagonya jut eszünkbe?”- „Én tudom!” mondja egy 7 éves. „Gyertek utánam!” Megyünk.

(Hiv:Andrzej Rulka/Field Spaces 5)

Weöres Sándor Kocsi és vonat című versének kanasztánc-ritmusát könnyedén kísérjük bambusz-mérőütésekkel. Ritmus és mérőütés párban... ez már kissé bonyolultabbnak tűnő feladatot.

Sebő-Weöres: Ugrótáncot jókedvemből... - zenehallgatás osztinátók improvizálásával.

Nóptánc kincsünk régi rétegébe tartozik az ugrós táncsalád. A dél-alföldi ugrós motívumkincsére, hasonlóan az ugrós többi típusához, a *cifra* és ennek bővített formái jellemzőek: elől keresztelő, hátul keresztelő, ugró, haladó cifra.....

A tánc mozdulatfajtái között jelentős szerepe van a csapásolásnak is: taps, comb- és lábszárcsapás, talp-, valamint földcsapás fordul elő.

A kötetlen szerkezetű tánc a viszonylag gazdag motívumanyag következtében rövid motívumsorokból épül fel.

A táncot kimért haladó cifra bevonulással kezdjük, a zene felvezető, instrumentális részére.

A szöveges részben hőkögővel ráhangolódunk a muzsika hangulatára.

Ezután jöhetnek a motívumok:

1. Az elől és a hátul keresztelő és az ugró cifrát együtt, de szólóban táncoljuk (unisono).

2. A páros táncoláshoz megtanuljuk a kézfogást, hogyan helyezi a legény tenyerével felfelé a kezét alulra.

3. Hogyan helyezi rá a leány a kezét tenyerével lefelé fordítva a legény kezeire, ami nem más mint a táncra hívás mozdulata felkérés.

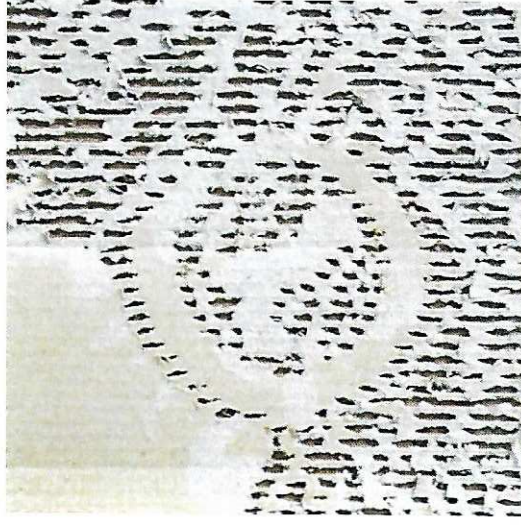
4. Szólóban, de egymásnak táncolunk amikor a legény csapásol, a leány pedig maga körül fordul, derékra tartott kézzel, vagy magasba emelt karokkal.
5. A legények szólótáncban (ha nem csapásolnak) csipőre teszik a kezüket, vagy a hátuk mögött összekulcsolják.

Mindenki táncolja a tapsost együtt, és belefé a szabad tánc, az improvizáció is az összeállításba.
A refrén utolsó két ismétlésére pedig gyorsan haladó cifrával vonulunk ki magasra tartott karokkal, vidáman integrálva hiszen ugrótáncot jökedünkkel járunk... Közben megismerkedünk a legények és a leányok táncalkalmakhoz kötődő viselkedési formáival is.

Történetünk többeknél egyre szövevényesebb és egyre többretegű lett. Már kevésnek bizonyul a síkok többszörözése, egyre mélyebbre kerüünk képzeletbeli mesénk tavában. Az ugrós tánc erős ritmusai és mozdulatsorai is vertikálisan mozdítanak el bennünket,

így olyan alkotást keresünk, amelynél a ritmus mellett a kitérés lehetőségét is megtaláljuk. Karolina Rudnicka munkája címében is passzol történetünkhöz: *Második élet*. Olyan különleges technikát alkalmaz, amelye szinte „hivogat”, hogy kipróbáljuk. Könnyedén megoldható feladat a hullámpapír hátulján mintázókészekkel réseket ütni. Csak arra ügyelünk, hogy kezünk mozdulatainak ritmusa követhető legyen munkánkban. A látvány hatását csak segíti a réteges papír felszakadó részeinek színbeli különbsége és a hullámos rész fonák oldalának előbukkanása. Megtapasztaljuk, hogy következetesen és kitarató akarattal hogyan lehet megváltoztatni még a síkot is.

Innen már csak egy mozdulat a térbe lépés. Van, akinek a nagy lendület ezt a papír átszakadásával bizonyította is. Ung békakirály palotáját már dimenzióban ábrázoljuk.alkotása egyforma mértékben lép ki a térbe. Mi különféle szélességű papírcsíkok élére állított formázásával építgetjük elképzelt alaprajzainkra szokatlanabbnál-szokatlanabb palotáinkat.

A Kőbéka belenézett a vízbe, s láss csodát mit látott?
A BÉKA-KIRÁLY
A vízi világ bámulásának varázslatos hangulatából
furcsa hangok zökkentették ki a Kőbékát. Három Béka-
boszi ugrándozott és kiabált a közelben... BÉKÁK
A kőbékának bizony inába szállt a bátorsága és tovább
sietett.
BARANGOLÓK (GYÖNGY AZ IDŐ,...)
A Béka boszorkányok eltűntek..., megjelent egy édes
kicsi Tündér... A TÜNDÉR (BÓBITA)
Az Ung Király vára felé vezető út azonban igen
félelmetes volt a Kőbéka reszketett mint a galagonya.
GALAGONYA
A mese folytatása inentől kezdve igen változatos...
MESÉK FELOLVASÁSA
A sok érdekes történet hallatán egyben biztosak
lehetünk, az egykori Kőbéka már szabadon tud ugrálni,
mint minden más valódi béka.
UGRÓTÁNCOT JÓKEDVEMBŐL

Végül megépítettük egész Mértékföldjét! Négyzetesre
mérjük ki határait, majd közepre elhelyezzük Ung király
palotáját, s köré építjük munkáinkkal történetünk összes
eseményét. Az ötödik nap végén eljárszuk, elmeséljük és
megmutatjuk a szülőknek, nagyszülőknek milyen
kalandokat éltünk át.

Forgatókönyv

Egy beláthatatlan sík vidéken vagyunk, ez Mértékföldje.
Vannak itt : városok, utakkal és utcákkal, épületekkel és
házakkal; mezők, tavak, szántóföldek, patakok, folyók, no
meg erdők és az erdők mélyén ibolya nyílik...

MÉLY ERDŐN IBOLYA-VIRÁG
Az erdő szélén lakik/él a Kőbéka...

KŐ-BÉKA
Az erdőben nagy szél kerekedik... a kőbéka irigy a szélre,
mert az tekereg, kanyarog... KIS VERSEK A SZÉLRŐL
A Kőbéka elindult..., azt hitte úgy megy mint a szélvész...,
de egyszer csak egy folyó állta az útját...
FORGÓS-ROPOGÓS (SEJ-HAJ, FOLYÓBA...)

Tetszik Hozzájárulok Megosztom 2012. 12. 11.

👍 Ez 5 embernek tetszik.

🗨️ 1 megosztás

👤 Művészeti táborban voltál zené-, tánc- és műveltségpedagógus szármaya alatt. Nagyon élvezted ezt az 1 hetet és a ma nap végén én is a benutatót, ami összefoglalása volt ennek a sokrétű kreatív foglalkozásnak 😊
péntek, 23.12. Tetszik: 1

👤 Ez az a tábor, amikor annyira akarod venni ötletet, hogy egy hónappal hamarabb indulsz! 😊
Tegnap, 6.59 Tetszik: 1

👤 De heffőn már úgy jötték haza, hogy de kar, hogy csak 1 hét és de kar, hogy csak egyet szerveztek belőle 😊 Már nagyon várják, hogy szüneteltető legyen megint szombatonként a művészeti foglalkozás István bácsival. Hozd el Te is Lili, Edina Poduszó 😊
Tegnap, 7.57 Tetszik: 1

KŐBÉKA MÉRTEKFÖLDJÉN
Múzeumpedagógiai módszertani segédanyag
A TAMÓP-3.2.13-12/11-2012-0153 azonosító számú
"Kortársasjáték" című projekthez
Írta: Éliás István, Csuka Tímea, Richwalszky Zsuzsa | Tervezte: Éliás István
Fetelés kiadó: Bán András, a Miskolci Galéria
Városi Művészeti Múzeum Nkft. ügyvezető igazgatója
HU ISSN 2062-0160 | ISBN 978-615-5027-24-6
Készítette a GNR Dekoráció és Digitális Nyomda | Miskolc, 2013

